

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΛΩΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΘ

Από τα πρώτα σκιτήματα της παιδικής του καρδιάς από τα πρώτα στερουσίματα της νεανικής του φαντασίας ως την ύστατη μεγάλη ώρα που άφησε την τελευταία του πνοή, η Λώρη Μαργαρίτη ένα μόνο δρόμο γνώρισε, και ο' αυτόν εβάδιζε πάντα με σταθερό βήμα και χωρίς τόν παραμικρό δισταγμό, γιατί ήξερε από την πρώτη στιγμή πως αυτός ήταν ο δρόμος της ζωής του, ο δρόμος της αληθινής Τέχνης. Εβάδιζε στον ανάμολο και άνηφορικό της δρομο με το φανατισμό του γεννημένου καλλιτέχνη αλλά και με την αξιοπρέπεια του πνευματικού ανθρώπου.

Σα δημιουργός, σάν έκτελεστής, σάν παιδαγωγός αγανάσθηκε να δώσει πάντοτε ό,τι έκλεκτίτερο είχε να προσφέρει ή φωτισμένη του σκέψη, ή ποιητική του καρδιά και ή καλλιτεργμένη του φαντασία. Το συνθετικό του έργο όχι μεγάλο σέ όγκο διακρίνεται από μία τεχνική άριότητα και μία ελκρινή έκλεκτικότητα που βρίσκει την άραιότερή του έκδήλωση στά έργα του για πιάνο. Σάν πιανίστας είχε ένα σπάνιο αισθητήριο γιάτό ακριβές στέλ κάθε έργο που έκτελούσε, μεστή εμοίωσθηρία και μίαν άπαραμίλλη ποιητική διάθεση.

Αλημονήτες θά μείνουν, σέ δούσε 'ετόχησαν να τις άκούσουν, οι έκτελέστες τους σέ δύο πιάνο μαζί με την αντίξία του εύγενικά και άφωτισμένη σόντραφο της ζωής του κυρία Ίντα Μαργαρίτη. Το καλλιτεχνικό τους ζευγάρι έτίμησε την Έλλάδα και έξω από τά σύνορα της και θά είχε άποκτήσει ένα πολύ μεγαλύτερο διθνές δνομα άν ή ύγεια του άλέχαστου καλλιτέχνη τού είχε έπιτρέψει να συνεχίση τό θαυμαστό αλλά και τόσο κομιστικό αυτό έργο.

Αλλά και σάν παιδαγωγός έχει προσφέρει πολλά με την έμπνευσμένη του πείρα όχι μόνο στή μουσική νεολαία της Θεσσαλονίκης και τών Άθηνών αλλά και ο' όλη την πνευματική Έλλάδα, τιμάντας τό δνομά της, σάν καθηγητής τού *Mozartium* στή γενέτειρά τού *Mozart*, τό Σάλτομπουργκ επί δλοκλήρη χρόνια.

Σάν θνήσκων ήταν ήρηνικός, ήθος, εύγενικός στά αισθήματα.

Η Έλληνική μουσική οίκογένεια με την πρόωρη άπάλεια τού Λώρη Μαργαρίτη τού καλλιτέχνη και τού ανθρώπου χάνει ένα από τά διαλεχτότερα μέλη της.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»